

Sygn. akt IV Cz 573/17

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2017 roku

Sąd Okręgowy w S. Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jolanta Deniziuk

Sędziowie SO: Elżbieta Jaroszewicz (spr.), W. D.

po rozpoznaniu w dniu 6 września września 2017 roku w S.

na posiedzeniu niejawnym

z powództwa **P. (...) w C.**

przeciwko **P. K., I. K. i małoletniej E. K.**

o zaprzeczenie ojcostwa

na skutek zażalenia I. K.

na postanowienie Sądu Rejonowego w C.

z dnia 4 lipca 2017 roku, sygn. akt III RC 161/17

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 lipca 2017 roku Sąd Rejonowy w C., z uwagi na brak jurysdykcji krajowej, odrzucił pozew P. (...) w C. w sprawie przeciwko P. K., I. K. i małoletniej E. K. o zaprzeczenie ojcostwa.

Pozwana I. K. zaskarżyła powyższe orzeczenie zażaleniem, domagając się jego uchylenia. Skarżonemu orzeczeniu zarzuciła:

- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż prawem ojczystym E. K. z chwili urodzenia nie było prawo polskie, podczas gdy zarówno matka, jaki ojciec małoletniej legitymują się obywatelstwem polskim, w związku z czym dziecko nabyło obywatelstwo swoich rodziców (polskie) z mocy prawa;
- naruszenie art. 328 § 2 w zw. z art. 361 k.p.c., poprzez brak należytego i wyczerpującego wyjaśnienia podstawy faktycznej i prawnej orzeczenia, skutkujące błędnym przyjęciem, iż w przedmiotowej sprawie brak jest jurysdykcji sądu krajowego;
- naruszenie art. 1099 § 1 k.p.c. w zw. z art. 55 ust. 1 ustawy Prawo prywatne międzynarodowe, poprzez jego zastosowanie i odrzucenie pozwu pomimo jurysdykcji krajowej w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 55 ust. 1 Prawo prywatne międzynarodowe, sprawy pochodzenia dziecka podlegają, co do zasady, prawu ojczystemu dziecka z chwili jego urodzenia. W ustawie doprecyzowano, że norma ta dotyczy początkowego momentu (zaistnienia) relacji rodzicielstwa oraz jej zakończenia (w szczególności zaprzeczenia pochodzenia dziecka od danego rodzica), co wyczerpuje całość zagadnień filiacyjnych (Pochodzenie dziecka (macierzyństwo i ojcostwo) w prawie prywatnym międzynarodowym. (...) 2014, Nr 3. P. M. – za pośrednictwem Systemu (...) Prawnej L.).

Jak stanowi art. 2 ust. 1 p.p.m., jeżeli ustawa przewiduje właściwość prawa ojczystego, obywatel polski podlega prawu polskiemu, chociażby prawo innego państwa uznawało go za obywatela tego państwa.

W myśl art. 34 Konstytucji RP, obywatelstwo polskie nabywa się przez urodzenie z rodziców będących obywatelami polskimi. Inne przypadki nabycia obywatelstwa polskiego określa ustawa (ust. 1). Obywatel polski nie może utracić obywatelstwa polskiego, chyba że sam się go zrzeknie (ust. 2).

W realiach rozpoznawanej sprawy strony nie kwestionowały, iż zarówno P. K., jak i I. K. są obywatelami polskimi. Konsekwencją powyższego jest fakt, iż urodzona w trakcie trwania ich związku małżeńskiego małoletnia E. K., z chwilą przyjścia na świat nabyła po nich polskie obywatelstwo. Oznacza to, że w sprawie o zaprzeczenie ojcostwa małoletniej, właściwe jest jej prawo ojczyste z chwili urodzenia, a więc prawo polskie.

W świetle powyższego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., uchylił zaskarżone postanowienie.